

Impacte continental

Motor. Joan Enric de Maria és el primer pilot de l'Estat que corre l'uropeu d'autocròs. "Si no estem més endavant és per falta d'experiència", afirma

B. S - CASSÀ DE LA SELVA

Joan Enric de Maria (Cassà de la Selva, 1976) disputa el campionat d'Europa d'autocròs, després d'haver estat campió estatal cinc vegades, quatre de seguides. "Tothom que arriba a l'uropeu té el primer any d'aprenentatge i de descoberta dels circuits. I el segon és quan et poden sortir millor les coses. Tothom em diu el mateix: el primer any no pretenguis ni estar a les finals. I si hi surts ets un privilegiat, no és habitual", diu el cassanenc, que en la primera cursa, a Seelow (Alemanya) al maig, ja va estar en la darrera ronda per al triomf. "Funciona diferent, a nivell de mànegues: vas acumulant punts i els millors passen a les semifinals i a la final. I a Alemanya vaig arribar-hi. Érem jo i nou que havien estat campions d'Europa i vaig ser novè", afirma De Maria respecte al sistema de competició. "Jo vaig trobar-ho correcte, que podia estar allà amb ells. Però van considerar-ho molt excepcional", recorda del primer cap de setmana.

L'aprenentatge

"M'ho agafo així. Ens va bé i els temps a mesura que passa el cap de setmana són bons i, al final, com els d'ells en alguns casos. No puc pas demanar res més", reconeix el pilot, que en cada cursa descobreix un circuit nou. "Els del campionat d'Espanya els havia fet durant deu anys i ho sé tot: des de la posada al punt de neumàtics, suspensions... A la primera volta ja tens el ritme adequat. I al campionat d'Europa això és més difícil", explica. En les seves dues curses posteriors, els dos darrers caps de setmana a Cunewalde (Alemanya) i Nová Paka (República Txeca), ja no va accedir a la final: "En la primera se'ns van trencar els escapaments quan anàvem tercers i no vam poder sortir a la final. I en aquesta darrera a Nová Paka, on hi ha 20.000 espectadors i té molta repercussió, va ser molt complicat: problemes mecànics, 50 inscrits... El circuit és molt difícil i tècnic i no vam arribar a semifinals també per una topada."

Planer i lliscant

"Ara a la de França la pista per exemple és ideal per al meu cotxe: molt planera, patina molt i s'assembla més als circuits d'Espanya. A Europa tenen molts salts i aquí són més llisos, com aquest. S'adequarà més al meu cotxe, que és lleuger i petit. A Europa hi ha cotxes grossos i pesants i també molt potents. És un equilibri i crec que en la propera podem estar al davant, de ganes no en falten", valora el cassanenc, que corre amb un super boogie de 320 cavalls amb dos motors de moto de 1.000 centímetres cúbics i que pesa 670 quilos. "N'hi ha que donen 500 cavalls però passen dels 800 quilos. És molt diferent", afirma sobre els cotxes que corren el campionat. "Pel que fa a ritme podem estar amb els del davant, uns 15. Des del punt de vista mecànic estan molt preparats i tenen un nivell molt alt. Estem fent els mateixos temps que ells i si no estem més endavant és per una qüestió de falta d'experiència", argumenta el primer corredor de l'Estat que disputa el campionat d'Europa.

El pilot i el seu equip a la darrera prova del campionat, a Nová Paka (República Txeca) Foto: Arxiu.

Publicat a: L'Esportiu, 5 de juliol de 2017

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/motor/article/1186708-impacte-continental.html?utm_source=email&utm_medium=quiosc&utm_campaign=titulars